

at Venstre skulde gaa med til Grundlovs-sagens Løsning, maatte man have Højre med. Han skrev noget om, at det gik ikke an, at man førte en Kamp i Landet, vi skulde være enige, og derfor: Højre skulde med. Og Ordføreren for Grunlovssagen i Landstinget sagde det samme. Hvad skete saa? Der skete det, at der var nogle Mænd af Højre, der henvendte sig til Regeringen og ønskede at tale med Regeringen om, paa hvilke Vilkaar de kunde gaa ind paa Grundlovsendringen, og Regeringen tog den Opfordring, der var fremsat af det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds, som en Opfordring, der var ment i Ærlighed og Oprigtighed. Man gik ind paa at tale med de Herrer fra Højre om Sagen, og saa forelagde Regeringen for samtlige Rigsdagens Partier det, som disse Højremænd ønskede skulde ske, og da samtlige Rigsdagens Partier gik ind paa det, stillede Regeringen disse Forslag som sine Ændringsforslag. Men hvad skete saa fra det ærede Medlem fra Ringkøbings Side, og hvad sker fra hans Gefreiteres Side, naar de er ude i Landet? Der sker det, at de peger Fingre ad den radikale Regering og siger: Det har den radikale Regering gennemført i Samarbejde med Højre. Men de taler ikke om, at det er et Samarbejde, som de selv havde krævet og stillet som Betingelse for, at de kunde gaa med til Grundlovssagens Løsning. Det er det, som man fra det ærede Medlem fra Ringkøbings Side kalder en loyal Opposition. Men det har intet med Loyalitet at gøre; der er intet, der ligger længere borte fra Loyalitet end netop det.

Paa den Maade gjorde man, hvad man kunde, for at vanskeliggøre Arbejdet for den radikale Regering under Krigen, alt-saa i en Tid, da Vanskelighederne i Virkeligheden kunde synes at være store nok — naturligvis alt sammen for Landets Skyld. Naar man ikke var loyal, saa var det for Landets Skyld, selvfølgelig.

Jeg har intet imod at foretage en Sammenligning imellem, hvad der er udrettet af den Regering, som det ærede Medlem fra Ringkøbing stod i Spidsen for, og den radikale Regering. Jeg har nævnt, hvad den radikale Regering har udrettet med Hensyn til vor Indenrigspolitik. — Hvad udrettede nu den Regering, som det ærede Medlem fra Ringkøbing stod i Spidsen for? Ja, det var nogle Halvheder, som bagefter maatte laves om, maatte forbedres, maatte suppleres, for at det kunde blive til noget, men for Resten var man optaget af andre Ting end Lovgivningsarbejde. Jeg

mindes en Tale, der blev holdt af forhen-værende Folketingsmand Leth-Espensen i den gamle Rigsdagsbygning. Leth-Espensen stod og omtalte den Tid, da det ærede Medlem fra Ringkøbing rejste Landet rundt og lod sig hylde og viste Kongen og Dronningen den Opmærksomhed at tage dem med. Ja, det er rigtigt, det var den Tid; det var Militærkasketten's Tid, det var Kongerejsernes Tid — da var der andet at tænke paa og andet at bestille end at gennemføre Reformen, saa jeg kan udmærket godt forstaa, at ret meget blev der ikke lavet i den Tid. Se, det var den indenrigske Politik.

Og saa den udenrigske Politik. Hvordan har den været ført fra den radikale Regerings Side? Den har været ført saaledes, at alle andre Partier sagde, at det var en udmærket Politik, for det var netop den samme Politik, de vilde føre; men bagefter er de kommet i Tanker om, at de havde kunnet gøre det meget bedre. Naa, det er nu ikke saa underligt. Det minder en om Matrosen, der laa ude i Bølgerne og svømmede og bad Vorherre om at hjælpe sig; men saa snart han fik fat i en Planke, sagde han: Ja, nu skal du have Tak, nu skal jeg nok klare mig selv. Da det kneb, da syntes man, at den Udenrigspolitik, den radikale Regering førte, var en udmærket Politik, men da Krigen var forbi, syntes man, at man kunde have gjort det meget bedre selv. Jeg tror nu, at man alligevel maa indrømme, at det er en god Udenrigspolitik, der er ført fra den højt-ærede Udenrigsministers Side.

Det ærede Medlem fra Ringkøbing har jo ogsaa forsøgt sig som Udenrigspolitiker og har ogsaa gjort noget stort der, det vil sige, han har gjort en uforvarselig stor Fejl — det er det, det ærede Medlem fra Ringkøbing kan rose sig af at have gjort. Det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds har indledet en Forhandling med Chefen for den store tyske Generalstab, under hvilken det ærede Medlem fra Ringkøbing fremsatte de Betingelser, under hvilke man kunde indgaa paa en Militærkonvention med Tyskland, og under hvilken det ærede Medlem fra Ringkøbing lod sin Underhandler uden at tage noget Forbehold bruge den Udtalelse — jeg vil helst tage den nøjagtig, for det er den Slags Udtalelser, man ikke paa nogen Maade skal lægge en anden i Munden, naar han ikke har brugt dem —, at „hos alle ansvarlige danske Statsmænd gjorde den Overbevisning sig nu stærkt gældende, at Danmark under ingen Omstændigheder burde staa ved Siden af